

[Landbrugsministeren.]

kommende vil i hvert Fald anse det for ganske uforsvarligt.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at den store Del af det danske Landbrug ikke havde Fordel af højere Kornpriser, tværtimod havde Tab deraf. Jeg maa mene, at den højtærede Landbrugsminister selv har haft den Opfattelse, naar han er gaaet med til Gennemførelsen af en Kornordning, at det var retfærdigt at gennemføre den for at give de forskellige Landbrugere nogenlunde lige Kaar. Hensigten med at gennemføre en saadan Kornordning maa vel have været den at stille den Del af Landbruget, som er henvist til at skulle sælge Kornet, og i mange Tilfælde til at sælge Kornet til Landbrugere, som er begunstiget med Hensyn til Svineproduktionen, paa en saadan Maade, at den Produktion, som de er henvist til, og som de ikke kan forandre, fordi de ikke kan faa Del i eller kun kan faa meget ringe Del i Svineproduktionen, ikke skal drives med stort Tab, medens man giver den anden Part en stor Fortjeneste.

Endvidere var Ministeren inde paa, at naar de Landbrugere, der skal sælge deres Korn, fik for lidt derfor, medens de Landbrugere, der skal købe Korn, gav for meget derfor, skyldtes det maaske en for stor Melleghandleravance, og han henviste i saa Henseende til de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Det radikale Venstre. Der er jo mange Forhold at tage i Betragtning, naar man skal bedømme Prisen for de forskellige Kornsorter i de forskellige Egne af Landet. Foruden Avancen er der ogsaa Transportomkostninger og Lageromkostninger. Jeg havde for øvrigt det Indtryk, at naar den ærede Ordfører for de Radikale talte om de høje Priser, mente han ikke dermed, at det var en særlig høj Pris, der blev beregnet af Melleghandlerne, men at det var en Pris, man ogsaa maatte beregne gennem Brugs- og Andelsforeninger. Særlig i Jylland spiller Andelsbevægelsen inden for Korn- og Foderstofhandelen en overordentlig stor Rolle, og det vilde vist være utænkeligt, at de private Kornkøbmænd i Jylland skulde være i Stand til at tage en Overpris, saa den højtærede Landbrugsminister kan finde Grundlag for at angribe dem derfor.

Ministeren fandt det urimeligt, at vi ønsker en Korntælling, for hvis der var for meget Korn her i Landet — den højtærede Landbrugsminister tillagde mig den Udtalelse, at der er for meget Korn her i Lan-

det —, maatte naturligvis de Folk, der har købt Kornet, tage det Tab, som denne Spekulation havde bragt dem. Jeg har ikke sagt, at der er for meget Korn, for det ved jeg intet om, og det ved den højtærede Landbrugsminister heller intet om. Det er det, vi ønsker at faa Klarhed over for at blive vejledet deraf. Naar man handler i Blinde saaledes som i Øjeblikket, bliver det nemlig Spekulation, men hvis vi fik en Korntælling, saa at vi fik at vide, hvor meget Korn vi har her i Landet, kunde Forretningen drives paa et sundere og sikrere Grundlag. Den højtærede Minister mener altsaa, at de Folk, der har Kornet, maa tage det Tab, som Spekulationen bringer dem. Det er imidlertid, som jeg har sagt, ikke alene dem, der lider Tabet, men hvis der ligger alt for store Kornbeholdninger her i Landet, vil dette Tab forplante sig til det kornsælgende Landbrug, og det kommer i første Række til at ramme de Landmænd, der er nødsaget til straks efter Høsten at kaste deres Korn ud paa Markedet og derfor maa tage den lave Pris, som er Følgen af denne Spekulation, som jeg ønsker forhindret, men som den højtærede Landbrugsminister skaber et Grundlag for, fordi vi fortsat med Hensyn til det vigtige Spørgsmaal: hvor meget Korn der findes i Landet, skal handle i Blinde.

Med Hensyn til Smøragiften mente den højtærede Minister, at Landbruget skulde fastholde den Indtægt, det nu har gennem den store Smøragift paa det indlandske Smørsalg. Jeg mener ogsaa, at Landbruget skal fastholde den. Men vil det være muligt i det lange Løb? Vilde det ikke være en meget sikrere Vej at gaa til en Ordning med en fast Afgift, saaledes at man, naar Smørprisen gik saa langt ned, som den er i Øjeblikket, kaldte paa de mange nye Forbrugere. Det vilde ikke alene betyde, at der aabnedes Mulighed for en større Afgift til Smørfonden, men det vilde ogsaa — og det tror jeg har overordentlig stor Betydning — formindske det Kvantum, vi har til Eksport, som maaske i høj Grad trykker Prisen ned for os selv.

Endelig vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen), at da jeg hørte ham sidste Gang, havde jeg Indtrykket af, at han følte, at han i sine første Udtalelser havde vovet sig for langt ud, thi de Udtalelser, han fremsatte sidste Gang, passede ikke godt sammen med de Udtalelser, han fremsatte, da han første Gang havde Ordet. Det var maaske, fordi han ved sine første Udtalelser var kommet i et lidt ubehageligt Modsætnings-